

MENTALE BILLEDER

Pernille Koldbech Fich

©Thomas Boström 2007

Pernille Koldbech Fichs fotografi er som udgangspunkt afstedkommet af en intuitiv fornemmelse for noget uforudset, samt en øjeblikkelig fremmaning af noget usynligt anderledes – noget ofte urovækkende eksistentielt og almenmenneskeligt. Motiverne undersøger det åndelige eller metafysiske niveau ud fra en kunstnerisk strategi, hvor portrættet bliver det område, hvorfra virkeligheden i fotografierne udsiges.

Koldbech Fichs metode er spektakulær: Forud for selve det fotografiske shot etablerer kunstneren scenografiske konstruktioner, hvor hun inviterer vidt forskellige og for hinanden ukendte statister til at indgå i kunstige relationer på tværs af alder, status, udseende og køn. På en forudgående dag end selve dagen, hvor fotografierne tages, afholdes denne sære sammenkomst, hvor relationerne mellem de anonyme modeller afprøves og udlægges som det spor, hvorfra selve det psykologiske billedes indhold iværksættes. Situationerne i det fotografi, vi ser, gives en fortid og dermed et tidsligt forløb.

Kameraets særlige mulighed for at indfange disse øjeblikke resulterer i det fotografiske dokument, som beskueren gennem en intuitiv og følelsesmæssig retorik tilbydes og aftvinges en stillingstagen til. Man inviteres indenfor til sammenkomsten, og alligevel er der en barriere, typisk visualiseret ved den gennemgående sofas rygvendte opstilling, der spærrer for, at vi kan indtage og bemestre hele billeder på én gang. Det, der udspilles, foregår vel at mærke på fotografiernes egne præmisser. På billedets illusoriske og hemmelighedsfulde niveau. Som i enhver individuel tankes eller følelses private zone. Der er således tale om, at det uplanlagte finder sted i en vekslen mellem situationernes spontant ukontrollable udfald og de mørke omgivers distante og nøje planlagte scenografi.

Stedet, som danner ramme for den særlige iscenesættelse, er dog paradoksalt. Mere præcist er stedets location bestående af levende, men tyste tableauer, der er åbne for handling – som noget, der netop går forud for, eller sigter på en fremtid for det nærmest pinefulde nu, som personerne synes fanget i. Nuet tillader et særdeles specifikt indblik hér. Alligevel synes stedets location på én og samme tid - i de monokrome vægges og gulves melankoli-provokerende rammesætning - ahistorisk og tidløs, at tematisere noget universelt og til alle tider forekommende og relevant.

Kunstneren skildrer noget ubegribeligt og anderledes storslået i menneskets natur, samt en forestilling om et menneskeligt intim-rum, som i kroppen er meget fysisk og konkret. En sublim stræben og en verdslig jordbundenhed.

Koldbech Fich tillader sig momentant at miste grebet i sin søgen efter det øjeblik, der kan indfange det sjælelige og muligvis billedliggøre et centrum i menneskets indre univers. Et timeligt fraværende og alligevel eksistentielt frugtbart område, der ikke lader sig indtage af andre, men forbliver en individuel frihed. Pernille Koldbech Fichs udstilling *Introducing Viola* er ambitiøse og vedkommende udlægninger af dette tema.